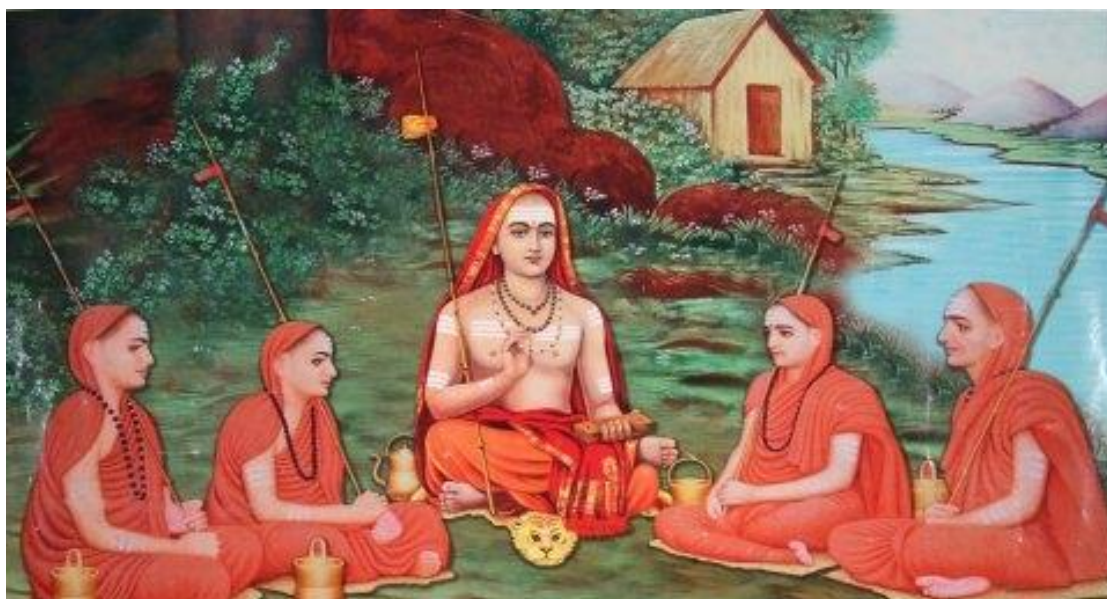

Joga bilten

Broj 78, juli 2025.

Bihar joga klub, R. Domanovića 4, Beograd

Tel.: 064 046 7216, 064 491 2868

Mail: biharjogaklub@gmail.com

Web: www.jogabeograd.com

Facebook: **BIHAR JOGA KLUB**

JOGA BILTEN je delo članova „Bihar joga kluba“ i drugih sledbenika Biharske škole joge. Prevodi, priprema i distribucija su u potpunosti plod zajedničke karma joge.

Više informacija o Biharskoj školi joge možete naći na: www.biharyoga.net i www.syae.eu

Sadržaj

Vera	3
Da li nam je potreban guru.....	5
Da li Guru može da pogreši	8
Guru	9
Moja iskustva u jogi – Telegram	12

Vera

Svami Šivananda Sarasvati

(Yoga Magazine, juli 2024.)

Autorsko pravo pripada „Yoga Magazine“, prevedeno i objavljeno uz dozvolu Biharske škole joge, Mungir, Indija

Duhovni napredak zavisi od vere u Boga, u duhovne knjige i u gurua.

Vera je osnova svakog napredovanja. Čak i materijalni napredak i materijalna otkrića zavise od vere – vere u sebe. Možda je lako imati vere u matematiku, u poznate naučne zakone i raditi u pravcu postignuća svoga zadatog cilja. Teže je imati veru u duhovnoj sferi, gde su zakoni nevidljivi i dejstva praksi neopipljiva. U početku je vera neophodna.

Čak i kad neko iskreno radi sadhanu punu godinu dana, steći će malo iskustva, neke konkretne dokaze da se uveri u postojanje nevidljivih moći, steći će uvid u zakone koje nauka ne može da objasni, a razum nema moć da shvati. Sa svakim novim iskustvom, čovekova vera u gurua, u Boga, u duhovne knjige i zakone narasta. Sa svakim i najmanjim

narastanjem vere, čovek radi više sadhane. Tako se taj lanac nastavlja, i pod

uslovom da ste na oprezu i da ne postanete plen iskušenja koja se ispreče pred svakog aspiranta, jednoga dana ćete sigurno doživeti to krajnje iskustvo – neoborivi dokaz.

Čvrsti i postojani

Vera može ojačati i kroz satsang, molitvu, pročišćavanje, meditaciju i proučavanje duhovnih knjiga. Samo uz pomoć snažne,

nepokolebive vere možete se penjati duhovnim lestvicama, prečku po prečku. Kada sumnja naiđe raspršite je dobro ciljanim jakim sugestijama i afirmacijama, kao što je: „Uspeću. Nema sumnje u to. U mom rečniku nema reči kao što su - ne mogu, nemoguće i teško“. Kada god vas salete sumnje, nemilosrdno ih odbacite.

Otvorite svoje srce prema božanskoj svetlosti, izvoru sveg znanja, svom svetlu.

Postanite bezazleni i jednostavni kao dete. Molite se iz dubine svog srca. Plam će se ponovo razgoreti i biti sve jači. Ne raspravljajte se. Ništa time nećete dobiti. Sedite pred svog duhovnog učitelja ili nekog svetog čoveka i meditirajte jedan sat. Neka duša priča Duši. Sve vaše sumnje će se same od sebe raščistiti. Imaćete dobra iskustva. Uživajte u posebnom miru. U vašem srcu će se roditi jedan sveti treptaj radosti. To je put za vaš duhovni razvoj.

Napustite sva neproduktivna verovanja, sujeverja, slabosti, pogrešna mišljenja i nemoguće ideje. Držite se čvrsto svoje vere u božanske mogućnosti. Imajte vere u božanski život. Težite usrdno i neprekidno da živite u božanskom. Kada čujete neki razgovor koji vam poljulja veru, smesta napustite to mesto. Nemojte se družiti sa takvim ljudima dok ne sazrite, dok se ne ugradite u temelj božanske ljubavi. Čvrsto stojte, budite postojani, ni makac od svoje sadašnje pozicije. Stojte nepokolebljivo na čvrstoj osnovi svoje vere. ॐ

Putovanje između gurua i učenika (odlomak)

(Yoga Magazine, juli 2021.)

Ponekad gurui preuzmu na sebe negativnost drugih ljudi jer imaju snage da se sa tim nose, mada se to vrlo retko dešava, a to je kada postoji potpuna empatija između dvoje ljudi. Oni koji su imali prilike da vide Paramahamsađija znaće da su mnogo puta njemu ljudi dolazili sa svojim problemima, a posle dva dana bi bili sasvim dobro, ali bi se taj problem pojavio na njegovom telu.

Jednog dana došla mu je žena koja je imala veliki čir na nozi i zbog koga nije mogla da hoda. Preklinjala je Svamiđija: „Izlečite me da mogu da hodam.“ Paramahamsađi joj je samo rekao: „Stavi malo vode iz Ganga na svoje stopalo,“ i produžio. Voda Ganga je bila posrednik pomoću kog joj je on preneo svoju milost. Sledećeg dana otok na ženinoj nozi se smanjio za osamdeset procenata, a na Svamiđijevoj nozi se pojavila ogromna otekline na istom mestu. Trebao je da održi jedan joga program i nije mogao da hoda, morali su da ga nose. To se desilo u Bolangiru, u Orisi, i ljudi Bolangira su svedoci tog događaja. Posle dva dana, kada je ženi zacelila noga, ceo otok se pojavio na Paramahamsađijevom stopalu i trebalo je dva dana da nestane. On je preuzeo bol i patnju jer je imao snage i mogao je da pomogne ženi. To je jedna izuzetna sposobnost koja se razvije kroz unutrašnje pročišćenje. *Svami Nirandān* ॐ

Da li nam je potreban guru?

Svami Satjananda Sarasvati

(Yoga Magazine, juli 2023.)

Iskreno govoreći, guru jeste veoma važan, ne samo u jogi nego i u svakoj nauci. Naravno, nekolicina izuzetnih ljudi je bila došla na ovaj svet kojima nije bio potreban guru, ali većini ljudi je potreban guru. Ako krenete putem sticanja duhovnih iskustava, onda vam je neko potreban da vam pomogne i da vas vodi.

Odnos između gurua i učenika je veoma prisan. On se ne zasniva na telu ni društvu i stoga ne treba da bude ni fizički ni društveni odnos. Odnos između gurua i učenika je samo i apsolutno duhovan. Iako ste u vezi sa mnogim ljudima u svetu, kroz svetovne veze, fizičke veze, krvne veze i društvene odnose, vi imate u sebi duh, imate dušu, sopstvo. Na tom nivou treba da sa nekim ostvarite vezu, a tu vezu možete da razvijete sa svojim guruom.

Guru nije sveštenik, nije religiozni propovednik, on nije ni neki učeni čovek, nije ni moralni učitelj, on je samo

pomagač u vašem duhovnom traganju. Čak i ako nije intelektualac, čak da nije ni pismen, to nije važno. Moj prvi susret sa guruom je bio sa jednom nepismenom ženom. Na kraju sam krenuo u potragu za svojim guruom koga sam i našao posle dve godine.

Dakle postoji razlika između mog iskustva sa njom i mog iskustva sa guruom. Ona mi je pomogla u buđenju moje psihičke ili duhovne prirode, ali dalje od toga nije bilo moguće da me ona vodi. Stoga sam morao da idem i da tražim gurua koji će moći da mi pomogne da prevaziđem prepreke. Takva je tradicija u Indiji. Kada krenemo da tražimo gurua mi ne tražimo religiju. Bilo da je guru hindus, musliman ili hrišćanin, nama to nije važno jer mi verujemo da iskustvo možemo da dobijemo od bilo koga. Bilo da ste dobra osoba ili ne, bez obzira da li pijete ili jedete meso, bilo da ste hindus, musliman ili hrišćanin, to ništa nije važno. Ako ste majstor tehnike, vi ste moj guru.

Hindusi veruju u jednu stvar i ja verujem da ćete se vi složiti sa tim. Ako odete u toalet i i padne vam dijamantski prsten u klozet, šta ćete uraditi? Da li ćete povući vodu? Dragoceni dijamant leži na jako prljavoj gomili, ali mudar čovek ga neće ostaviti tamo. Na isti način bilo koje duhovno iskustvo da je u pitanju treba da ga dobijete od bilo koga, bez obzira koje je on religije ili nacionalnosti. Upravo iz tog razloga sve religije u Indiji cvetaju. Svaka od njih ima veliko tržište jer uvek ima ljudi koji idu njima.

Čudno ponašanje

Bio je jedan muslimanski fakir koji je živio oko stotinu pedeset milja udaljen od mesta gde sam imao svoj ašram. Jedan od ortodoksnih brahmina iz mog grada je otišao kod njega jer mu je sin bolovao od raka. Čuo je za njegov veliki ugled te je otišao do njega, ali je video neke stvari sa kojima se nije slagao. Pet godina se obrazovao u Engleskoj, a na Zapadu postoje te definicije, pregrade kao, „To je dobro i stoga je to nedvosmisleno dobro; to je loše i to je samo loše i nikako dobro.“ Te se on vratio nazad.

Pitao sam ga: „Šta se desilo?“ Odgovorio je: „Ne sviđa mi se on.“ Upitao sam ga zašto. Rekao je: „Jako je debeo.“ Kazao sam: „Kakve veze ima debljina s tim? Otišao si kod njega po pomoć za

svog obolelog sina, a sad kažeš da je debeo. Ti diskredituješ čoveka zbog debljine.“ Rekao je: „Ne, nije samo to što je debeo. Svaku ženu koja mu dođe on zagrlji.“ U Indiji to nije običaj. Ne možete grliti čak ni svoje ćerke kad odrastu. Možete zagrliti samo svoju ženu i to u privatnosti. I treća stvar koju je rekao: „On i pije i nudi svakoga da pije.“

Rekao sam mu da ako hoćeš mleko, moraš da odeš do krave. Ne kažeš onda da je ona crna ili braon ili šarena, ni da je indijska, australijska ili danska. Jedino treba da budeš siguran da je mleko belo! Jadan zapadno obrazovani advokat je bio potpuno zapanjen kada sam tako počeo da mu govorim. I onda sam ga pitao isto pitanje koje sada vama postavljam: „Šta biste uradili sa dijamantskim prstenom da upadne u klozet?“ On je odgovorio: „Izvadio bih ga.“ Onda sam mu rekao: „Molim te idi ponovo kod njega i ako te ponudi šampanjcem gucni malo šampanjca. Ako će se tvoj sin izlečiti od raka ako ti uzmeš gutljaj šampanjca ili pola čaše šampanjca, to je odlično.“

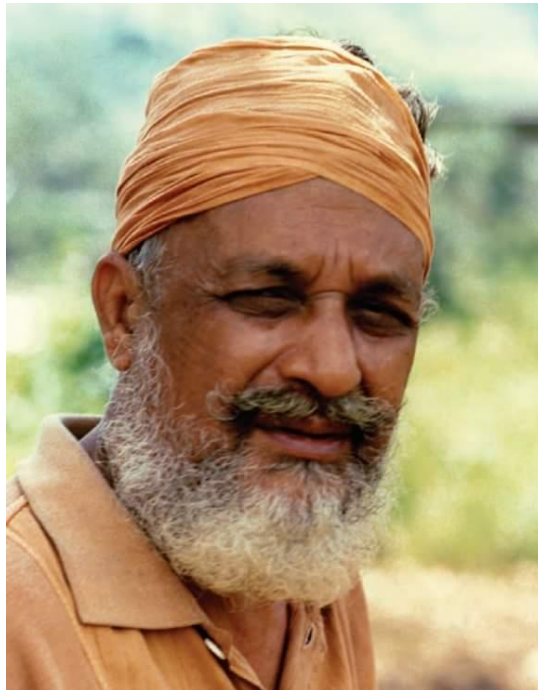
Ljudi koji su izrazito duhovni često imaju čudno ponašanje. U Indiji su oni potpuni čudaci. Nose na sebi samo parče tkanine od gaze i idu takvi po ulici. Svako ih poštuje. Sve što oni kažu mora da se

ostvari jer oni imaju moć da govore istinu. Oni obično ne govore, ali ako nešto kažu to se onda mora desiti jer kada praktikuješ visoke tehnike, onda si u kontaktu sa višim energijama.

Veoma je važno da svako ima gurua. Time nećete promeniti svoju religiju, ali ćete promeniti kvalitet svoga iskustva – a to je najvažnije. Ja sam hindus, ti si hrišćanin, ali kvalitet našeg iskustva je vrlo nizak. To je nešto što je vrlo osobito za Indiju. Indijci su uvek u potrazi za ljudima koji imaju ono što se naziva izuzetno duhovno iskustvo. Toga nema na Zapadu.

Jednom u Indiji, pre nekih trideset godina, pronašli su jednog čudnog čoveka na nekom prljavom mestu. Izgledao je jako prljavo i mesto na kome je bilo je bilo nezdravo. Imao je običaj da svakog ko prolazi pozove i kaže: „Ej, donesi mi gande da pušim!“ Pušio je lulu po ceo dan. Gandha znači hašiš. Ljudi su počeli da misle: „Ko je ovaj čovek? Je li on ludak ili je neko specijalan?“ Pošto su ga neko vreme posmatrali otkrili su da on ima neke veze sa psihičkim visinama

univerzuma i onda su počeli ljudi da ga opsedaju – ali sve do kraja života nikada nije napustio to prljavo mesto. Živeo je tamo i nikad nije promenio svoj način življenja.

Da se takva jedna osoba pojavi negde na Zapadu stavili bi ga u mentalnu bolnicu. Na Zapadu i jogije stavljaju u mentalne bolnice i zato vi nemate gurue. U Indiji mi pravimo vrlo suptilnu razliku između ludaka i jogija. Ludak je ludak, on ne zna ništa. On nema vezu sa unutrašnjim životom, ali druga vrsta ludaka ima vezu sa duhovnim životom.

Ramakrišna Paramahansa, guru Svami Vivekanande, je bio jedan od tih. On je bio sveštenik u hramu i umesto da radi rituale obožavanja božanstva u hramu, on je to izvodio na sebi. Takva je tradicija ludaka. Ti ludaci su se isto s vremena na vreme rađali na Zapadu, ali su ili bili pogubljeni ili su stavljeni iza rešetaka ili u mentalne bolnice. Oni koji su preživeli otišli su za Indiju. Dobrodošli ste, takođe.

- 10. maj 1984, Tulon, Francuska ॐ

Da li Guru može da pogreši?

Svami Satjananda Sarasvati

(Yoga Magazine, juli 2023.)

Sve zavisi od učenika. Kada majka dobije bebu, njena beba je lepa, ružna, zdrava ili paralizovana. Da li je beba loša svojoj majci? Kakva god da je beba majka ima samo jedan stav prema svom detetu: ljubav, privrženost, brižljivost. Njena naklonost se ne zasniva na realnom stanju deteta. Ista stvar je sa odnosom gurua i učenika.

Mnogo puta učenici projektuju sebe prema guruu i onda guru ispadne pun mana. Ima mnogo gurua koji se neobično ponašaju, posebno prema učenicima koji sa njima žive. Oni nikada nisu nežni prema njima. Nisu nikad direktni sa učenicima. Uvek drže učenika u stanju neizvesnosti. To je trening, zar ne? Kada bi guru bio ljubazan i nežan, i uvek popustljiv, kako bi se učenik usavršio?

Na primer, kako se pravi jedan sto? Stolar prvo iseče drvo, malo po malo. To je bolan proces za drvo. Na kraju imate lep nameštaj. Kako se pravi košulja? Prvo treba da isečete makazama materijal.

Kada bi parče tkanine moglo da oseća ono bi plakalo na svaki pokret makaza.

Do preorijentacije ličnosti nikada ne bi došlo ukoliko ne bi postojao proces lečenja: nekad nežnost, nekad grube reči, nekad ljubav, nekad zadovoljstvo, nekad pohvale a nekad uvrede. Tako se trenira nerazvijeni um učenika. Ne radi takve stvari samo guru, to isto ćete naći u svetu. To je zakon prirode. Kada bi vas svi samo voleli, hvalili, davali vam pažnju i zaštitu, nikada se ne biste razvili. Ne biste postali inteligentni. Ako ponekad dobijete ljubav, a neki drugi put neko vas mrzi, neko vas preplaši, neko vas zaštititi, um prolazi kroz stanje promene, varira. Svesnost se širi. To je zakon prirode i to je zakon gurua.

Gde ima ljubavi, tu nema greške. Ja verujem u to. Vi vidite greške kada ljubavi nestane. Za inteligentnog učenika ne postoji greška u guruu. Kada je učenik nepostojan, kolebljiv i kada mu opada svesnost, onda on može videti grešku čak i ako njegov guru hrče u snu.

-11. septembar 1980, Zinal, Švajcarska ॐ

Guru

Svami Satjananda Sarasvati

(Yoga Magazine, juli 2023.)

Pravi guru se nalazi u svakome. Svi morate da čujete ovu istinu. Guru nije neka spoljašnja realnost, on je u svakom čoveku. On vas stalno vodi.

Tokom celoga života nas vodi, ali mi smo ljudi puni neznanja i ne možemo da razumemo taj glas i to vođstvo unutrašnjeg gurua. Unutrašnji guru se zove satguru, i kada veličate svoga spoljašnjeg gurua, vi zapravo veličate satgurua. To je istina koju vam sada kazujem, kako da

komunicirate sa unutrašnjim guruom. Za tu svrhu treba da imate spoljašnjeg gurua. Spoljašnji guru će vas povezati sa satguruom.

Spoljašnji guru je posrednik putem koga ćete dospeti do svog unutrašnjeg vodiča. Zato je važno da imate veru, devociju i razumevanje prema

spoljašnjem guruu. On vas uči vežbama putem kojih će vaš um postati vrlo suptilan i početi da sagledava unutrašnjeg gurua. Postoje dve vrste spoljašnjeg gurua. Jedna se zove učitelj, a druga se zove guru. Učitelj uči vaš intelekt, vaš um, jogu i sve ostalo, a guru može da prenese znanje direktno u vaš duh, bez toga da vas uči

nečemu.

Glavna dužnost gurua je da ukloni tamu iz vašeg uma. U umu nema svetlosti, vlada potpuni mrak. Vi možete da se

sećate stvari, možete da mislite o raznim stvarima, ali ne možete da iskusite svoj unutrašnji duh. Kada bi se sada sva ova svetla pogasila, a napolju ne bi bilo mesečine, u sali bi zavladao potpuni mrak. Tad ne bih mogao da raspoznam nijedno vaše lice. Vi ne biste nikog prepoznali ovde jer je potpuni mrak. Onda ako unesete neko svetlo u ovu salu sve ćete raspoznati. Na isti način u vašem umu, u vašoj svesti, u vašem duhu postoji mnogo divnih i lepih iskustava.

U vama je blaženstvo i u vama je svetlost i u vama su divna iskustva, ali vi ne možete to da doživite jer vam je svest u mraku. Zbog tog mraka ne možete da iskusite svog satgurua, i zbog toga dolazi spoljašnji guru da pomogne da se odagna mrak. Ako je pod zemljom zakopano zlato morali biste da ga otkopate. Bez kopanja nećete se domoći blaga, a za kopanje su vam potrebne alatke i morate da znate i gde da kopate. Isto tako da biste spoznali satgurua morate da kopate po svom umu.

Tradicija odnosa gurua i učenika je veoma stara. Odnos između njih, njihova veza nije intelektualne prirode. Ona je u početku emocionalna, ali ne sasvim emocionalna. Imate vezu sa svojom decom, to je očinska ili materinska emocija. Imate odnos sa svojim mužem ili

sa ženom, to je bračna veza. Imate zatim odnos sa svojim prijateljima, to je bratski odnos. Imate odnos sa svojim šefom u kancelariji ili sa svojim podređenima na poslu, i taj odnos je intelektualni. Na isti način imate odnos sa svojim guruom, a taj odnos je duhovni. To nije ni fizički, ni mentalni, ni intelektualni ili emocionalni odnos. On se zasniva na čistoti vaše vere i poverenja. To je jedno objašnjenje.

Guru i učenik zajedno čine jedan puni krug. Kada se oni sretnu stvara se polaritet u energetskom polju. Isto kao što u električnom kablju postoje dve žice, pozitivna i negativna, tako je i u odnosu gurua i učenika. Guru je pozitivna energija, a učenik je negativna energija i kada se te dve energije ujedine u jednom momentu pojavi se šakti. U stvari, to je zapravo pravi odnos između gurua i učenika. Vrlo je teško graditi taj odnos. Guru je pingala, a učenik je ida. Guru je puruša, a učenik je prakriti. Guru predstavlja svest, a učenik predstavlja prirodu. Guru predstavlja mušku energiju, a učenik predstavlja žensku energiju.

Postoji i treće objašnjenje. Guru je operator, a učenik je medijum. Guru koristi učenika kao polje za manifestovanje svoje energije. Probao sam ovo treće objašnjenje mnogo puta i otkrio sam da je takav odnos vrlo

produktivan. Verujem da mogu da se projektujem u svog učenika i stvaram stvari na taj način. To znači da je moj učenik medijum.

Postoji jedan način da se razvije odnos između gurua i učenika i mogu da vam dam jedan primer. Ovde ima puno sijalica. Onog trenutka kada pritisnem glavni prekidač, sva svetla će se istog trena ugastiti. Neće za to trebati vreme. One poštuju zakon. Sijalica neće misliti: „Dobro, prekidač je pritisnut, ali ja ću da ostanem upaljena još koji minut.“ To se zove poslušnost, a kada je u pitanju poslušnost učenika tu nema mesta rezonovanju, nema pomoći od njega, nema ni šanse za umovanjem. Razum je bio od pomoći ranije, ali ako hoćete da budete učenik razum postaje barijera. Zato, treba da prevaziđete razum. Ako kažem učeniku da sedne, on ne bi trebalo da pita: „Zašto?“ Ako mu kažem: „Smesta idi.“ On ne treba da kaže: „Zbog čega? Jesi li poludeo?“

Postoje mnoge priče u tradicijama hrišćanstva, hinduizma i budističkog misticizma i mogu jednu priču da vam ovde ispričam. Na Tibetu je bio jedan mladić po imenu Milarepa. Otišao je do svog gurua, ali guru mu nije dopustio da uđe u kuću. Umesto toga ga je izvredao i loše se ponašao prema njemu. Ponašao

se nedolično, rđavo i kinjio ga je. Milarepin razum je potpuno prestao da radi. Jednoga dana kada je guru negde otišao, njegova žena je donela Milarepi kivanog mesa da jede. Istog časa se guru pojavio i rekao: „A, znam ja šta se dešava između vas, ti barabo, gubi se odavde.“ Terao je Milarepu da nosi kamenje sa donjeg puta na vrh planine. Nesretni mladić je vukao komad po komad stene, nedelju za nedeljom, mesec za mesecom i sagradio je sebi kućicu. Jednoga dana je guru došao u inspekciju. Zatekao je Milarepu kako se odmara. Rekao mu je: „Ej, ti lenjivče, nećeš se ti ovde baškariti. Razgradi sad celu kuću i donesi kamenje ponovo u podnožje.“ Šta biste vi uradili da vam ja kažem da tako nešto uradite? Rekli biste: „Ludak, ludak.“ Rekli biste: „Mislim da sigurno nešto nije u redu sa mojim guruom.“

Na taj način Gurui učine medijumima svoje učenike. Ako ne možete da se povinujete guruu, ne možete da postanete medijum. Ako analizirate i procenjujete gurua, ne možete da postanete medijum. Tokom istorije sve veliki učenici su bili medijumi svojih gurua. Ali ovo treće tumačenje je vrlo teško i ne može svako da bude takav.

6. decembar 1982, Medelin, Kolumbija

Moja iskustva u jogi

Telegram

Swami Gorakhnath, India

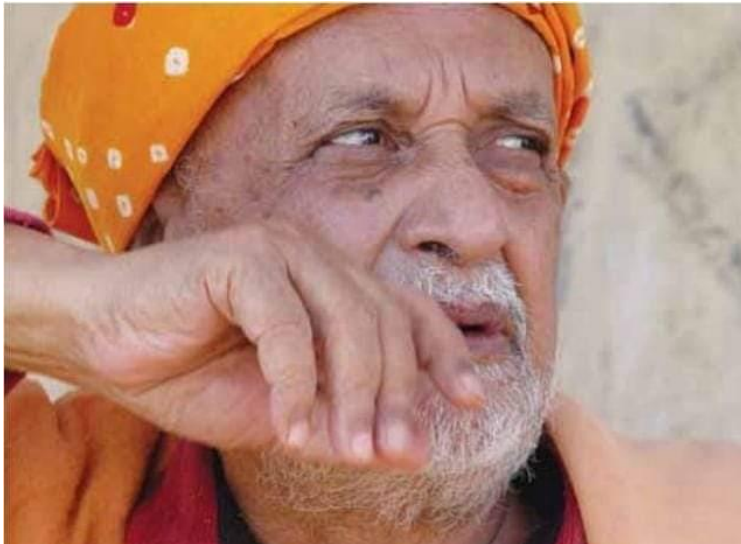
Iz knjige „Our Inspirer, An Offering of Love“

(Yoga Magazine, juli 2019.)

Šri Svamiđi nas je obučavao kako da ne koristimo svoju glavu već da sledimo uputstva i naučimo da

budemo poslušni. To je bio savršeni način da se savlada naš nadmeni ego. Posle jednog od njegovih putovanja u Australiju, vraćao se preko Kalkute i došao je u ašram

u Dhanbad gde sam ja u to vreme boravio. Ušao je bio u svaku sobu i pregledao svaki delić i ćošak ašrama. Pre nego što je otišao rekao mi je: „Vidi, moli te postaraj se da sve ostane kako je sada. Nema potrebe da se stvari premeštaju okolo, s jednog mesta na drugo.“ Bila su još dva svamija sa nama u tom trenutku.

Dao je to uputstvo vrlo jasno i onda je otišao za Mungir. Nekoliko dana kasnije pozvao sam druga dva sanjasina i rekao

im da mi se čini da u jednoj sobi jedan orman koji se nalazi neposrednokraj vrata izgleda tu nekako čudno. Odлучili smo da ga premestimo u ugao i sklonimo da ne smeta.

Sledećeg dana stigao je telegram iz Mungira. Bio je adresiran na mene i poslao ga je Šri Svamiđi. U to vreme moj engleski nije bio baš dobar te sam zamolio druga dva svamija, koji su bili iz Engleske i Australije, da mi pročitaju telegram.

Poruka je bila kratka i jezgrovita: „Smesta napusti ašram.“ Promislio sam svojom glavom i automatski pretpostavio da me je Šri Svamiđi pozvao u Mungir. Sledećeg dana je stigao još jedan telegram iste sadržine, a trećeg dana je stigao još jedan sličan telegram. Druga dva svamija su mi onda rekla da se njima čini da izgleda kao da mi je rečeno da zauvek napustim ašram. „Koja glupost“, uzvratio sam, „Vi znate da čitate engleski, ali ništa ne razumete. Zbog čega bi mi bilo rečeno da napustim ašram? On me samo poziva u ašram, to je sve.“

Pa dobro, tri telegrama sa istom porukom tri dana za redom, nije baš česta pojava, tako da sam spakovao malu torbu i otišao u Mungir. Kada sam stigao na kapiju ašrama, jedan sanjasin je obavestio Šri Svamiđija o mom dolasku. Poruka koja je potom došla od Svamiđija je bilo pitanje zbog čega sam došao. Ja sam rekao da me je pozvao sam Šri Svamiđi, da mi je poslao tri telegrama i pružio sam ih sanjasinu da bi ih on njemu pokazao. Sanjasin se sad vratio sa novim pitanjem: „Da li razumeš šta piše u telegramu?“ Naravno da sam razumeo! Poruka u telegramu je značila da treba da napustim Dhanbad ašram i da dođem u Mungir, i to je ono što sam učinio.

Onda me je Šri Svamiđi pozvao u svoju sobu. Pošto sam seo, upitao me je da li sećam šta mi je rekao pre petnaest dana kada je iz Kalkute došao u Dhanbad. Tada sam počeo da razmišljam i da se prisećam, međutim, isprva mi nije ništa određeno palo na pamet. Zatim sam se setio i rekao: „Da, Gurudev“. „I šta sam ja tražio od tebe?“, pitao je. „Rekli ste da ništa ne treba da se premešta i da sve treba da ostane kako je bilo.“ Čim sam to izgovorio, shvatio sam o čemu se u celoj situaciji zapravo radi. Onda me je pitao zašto nisam pitao druge svamije, strance, da mi kažu šta to znači, pošto ne znam da čitam engleski. Nastavio sam da ponavljam kako je pisalo da treba da napustim ašram i smesta da dođem u Mungir. „Nemoj previše da koristiš svoj mozak! Ili slediš uputstva ili skidaš geru odeću i ideš iz ašrama.“

Za mene je to bila velika i važna lekcija jer mi svi mislimo da smo jako pametni i svi smo mi arogantni, čak i oko sitnih stvari. Tako nas je on naučio da vidimo kako se gordost upliće i ispreči jednostavnom povinovanju guruu i poniznom sleđenju instrukcija.

Večno ću biti zahvalan što sam imao veliku sreću da imam takvog gurua. Vodio me je sve vreme i čak dan danas nastavlja da me vodi. ॐ

SATJANANDA KRIJA JOGA TRENING

Ako želite da se trajno promenite na bolje i saznate više o sebi, svetu koji vas okružuje i životu, razmislite o krija jogi. Krija joga je najmoćnija nauka joge, a veoma ju je lako naučiti.

Ovim procesom sve dimenzije ličnosti budu dovedene u sklad a duhovni razvoj se odvija kroz ispoljavanje kreativnosti u svim sferama života. Naučna istraživanja pokazuju da koristimo manje od deset procenata mozga i njegovih mogućnosti - najbrži i najbezbedniji način da se ovo promeni i urođeni potencijali i talenti u potpunosti ispolje, jeste krija joga. Ona može iz osnova da unapredi kvalitet života.

Tehnike Krija joge koje podučavamo preneo je iz drevnih izvora joge i tantrę Šri Svami Satjananda Sarasvati. Ovaj program jedan od samo dva sistema krija joge koji su danas široko prihvaćeni u svetu.

Krija joga trening, uz odobrenje i blagoslov Biharske škole joge, u Bihar joga klubu vodi dr Svami Mudrarupa Sarasvati, učitelj sa tridesetogodišnjim iskustvom.

U toku je primanje prijava za Krija joga trening 2026. Proces prijavljivanja je otvoren do popune raspoloživog broja mesta, koji je ograničen.

Više informacija na sajtu www.jogabeograd.com i mob./Whatsapp/Viber 064 046 7216

Bihar Joga Klub
